PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 1
СІЧЕНЬ
1985

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XXVI СІЧЕНЬ 1985 Ч. 1

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN

No. 1 JANUARY, 1985 VOL. XXVI

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$12.00
Передплата до інших країн	12.00
Поодиноке число	1.20

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$12.00
Subscription in other countries	12.00
Single copy	1.20

Address:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширних описів.

Редакція не завжди відповідає за висловлені погляди підписаного автора. Знимки, які присилаєте до поміщення, треба оплачувати фірмі за виріб кліш. На зворот знимки просимо залучити заадресовану коверту із поштовою маркою. Остання дата для швидкого поміщення є 15 кожного місяця.

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ:

Віра Вовк — Різдво ... 1
— Новорічне побажання ... 1
— Привіт і побажання Централі ... 2
М. Вороний — На Свят-Вечір ... 2
Марта Тарнавська — Біла ніч ... 2
Євген Маланюк — Київ ... 3
Ганна Янішевська — Спогади про визвольну боротьбу в 1917-20 рр. ... 3
Богдан Остап'юк — Чар Різдва у віршах Богдана Лепкого ... 6
Софія Степанюк — Союз Українок на Волині ... 7
М. Гараєва — Щедрий Вечір ... 8
Г. Я. — З обіжника ОПДЦ. ч. 5 ... 9
В. Сенчук — Річний звіт голови МФМ. ... 10
Orysia Paszczak Tracz — "Carol of The Bells" — Ukrainian Shchedryk" ... 13
B. Panchuk — "Kutia" and its Significance ... 13
Нашим дітям ... 14
— Ювілейні святкування журнала ... 15
Пресовий фонд ... 16
Квіти незабутнім ... 16
Г. Михальчук — Звіт Пров. З'їзду Східньої Канади 18
Г. Михальчук — Короткий огляд історії Пров. Екзекутиви ... 19
Різдвяні і новорічні побажання від стор. 21 до стор. 33

НА ОБКЛАДИНЦІ:

Різдво Христове — О. Булавицький

Ukrainian Daughters Cook Book

Ukrainian Daughters' Cookbook compiled by Ukrainian Orthodox Women's Association of Regina.

Traditional & favorite recipes.
Beautiful nine colorful pages.

Send cheque of $9.95 + $1.50 for postage and handling to:

Ukrainian Women's Association
1920 Toronto St.
Regina, Sask.
Canada S4P 1M8

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже четверте видання про вишивки і стіби англійською мовою. Багато ілюстрована, 12 сторінок взорів вишивок, 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів, ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, низинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторінок друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $12.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
Saskatoon, Saskatchewan
S7K 0L1

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

РІЗДВО

ВСМІХНИСЯ, МАМО! НА ТВОЇХ КОЛІНАХ
ПРОСНУЛОСЬ НИНІ ДОРОГЕ ДИТЯ;
ЙОГО ЗАГРІЛИ САРНИ І ЯГНЯ,
ЯК ДОГОРАЛИ В ВОГНИЩІ ПОЛІНА.
ПРИЙШОВ І КНЯЗЬ, І ВОЇН, І ЧУМАК
РОЗПРОМІНИТИ ЛИЧЕНЬКО ДИТЯЧЕ,
ТА Й РОЗСТЕЛИЛИ ВЗОРИ МЕРЕХТЯЧІ,
ПШЕНИЧНІ ЯДРА І ПАХУЧИЙ МАК.
ЛЯГАЄ НІЧ НА ВБОГІМ ОБОРОЗІ
І СВІТИТЬ МИРНО УСТАВКАМИ ЗІР.
УСЕ: І ЯНГОЛ, І ПАСТУХ, І ЗВІР
КЛЯКАЄ ТИХО НА ТВОЇМ ПОРОЗІ.

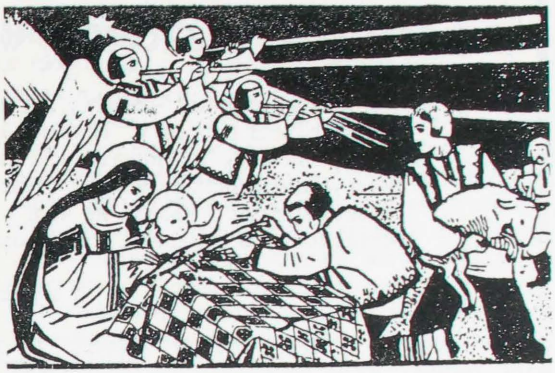

Віра Вовк

Новорічне побажання

Як символ світлих надій, нових сподівань приходить він — Новий Рік. При його зустрічі відновлюються наші традиції, наші звичаї, а в глибині людського серця скріплюються всі добрі задуми, пляни, бажання...

Як широкий світ, так широкі і відмінні людські бажання і сподівання, які в загальному можна поділити на три головні степені:

Що доброго принесе мені Новий Рік?

Що принесе цей Новий Рік мойому народові?

І яке добро принесе цей Новий Рік світові?

Світ в наших часах переживає великі тривоги та з великим неспокоєм дивиться у своє майбутнє. Неспокій знову сколихнув основи миру. Посилює свої люті заміри ворог Правди Божої, — комунізм, намагаючись знищити все те, що найдорожче людині — її волю.

Нарід український переживає одну з найбільших сумних сторінок своєї історії: знеможений, замучений і переслідуваний тим же ворогом світу — комунізмом.

Скільки в минулому році вислано за ґрати чи заслання синів і дочок українського народу засуджених лише за рідне слово? А скільки ж їх в минулому році скінчили свій мученицький шлях за ґратами, полишивши за собою міт героїзму, терпінь і відданости своєму народові, захищаючи його правду... На їх місце стають інші, несуть своє молоде життя на жертівник свободи своєму народові.

І під враженням таких почувань, найособливіші сподівання, бажання стають якимсь незначними, зменшеними. Одиниця серед бурхливого неспокійного світу шукає опори в Бога, в Божу справедливість, шукає себе в єднанні своїх поглядів, своїх почувань і знаходить себе у своїй організації, віддає пошану своїй громадськости.

І які ж бажання, які постанови, які сподівання будуть хвилювати наші серця в початках Нового Року?

Дарів, яких нам найбільше хотілося б, це великої любови в серці, щоб ми могли служити засадам християнської моралі та справедливості, служити ідеалам, що їх несе світ західніх демократів; дарів великих хотілося б нам мати від Нового Року, щоб у нас тривало непереможне бажання працювати з посвятою для своєї організації, а почерез неї служити також своєму народові.

І так в цьому Новому 1985 Році ступаємо на поріг 25-ліття нашого журнала „Промінь", і з тієї нагоди вітаємо всіх читачок, співпрацівниць редакції, жертводавців, референток та членство.

Бажаємо Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року!

„На Святий Вегір, на Різдво рано, дай Боже
Вам усім здоров'я, на многі літа, дай Боже".

Всьому нашому Членству в Союзі Українок Канади і їхнім Родинам, усім Зарядам, Провінційним Екзекутивам, Редакції „Променя", Членству й Управам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників, усьому Духовенству Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на чолі з Високопреосв. Владиками й Блаж. Митрополитом Андреєм, та усьому Українському Народові в світі

бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

За Центральну Управу Союзу Українок Канади

Анна Холод, голова **Марія Цьона, секр.**

На Свят-Вечір

Гей, брати мої рідні, кохані,
Коли зоря вечірня погляне
І ви сядете чесно при столі
Всі гуртом до вечері святої,
Не забудьте собі пригадати,
Що вчинив колись Ірод проклятий:
Десять тисяч діток ще й чотири
З його волі забили жовніри.
За Христа полягли ті покоси,
Що червоні скропили їх роси...
Чути голос Рахилі у Рамі,
Що мов чайка та б'ється в нестямі,
До землі грудьми припадає,
Тяжко стогне й гіренько ридає...

**
*

Гей, брати мої рідні, кохані!
Може це за науку вам стане:
Змита слізьми і кров'ю дорога
Найпростіша до Господа Бога...
Хай же кожна покривджена мати
Вчиться твердо свій дух гартувати,
Щоби дух той, підпора народу,
Передався від роду до роду.
Бо нащадки тієї Рахилі
Були мужні, відважні і смілі,
З них постало Христове лицарство...

М. Вороний

Біла ніч

Ніч тиха прийшла і свята,
Мов молитва, така врочиста.
Воістину, Боже Дитя
Народилося в цьому місті.

Прийшла зачарована ніч,
Мов в дитинстві почута казка,
І світиться людям із віч
Братолюбія тепла ласка.

Блистить на ялинці горіх
І такий же на небі місяць —
Та найкращий сьогодні — сніг:
Йому в серці найбільше місця.

Марта Тарнавська

Ганна Янішевська

СПОГАДИ ПРО ВИЗВОЛЬНУ БОРОТЬБУ 1917-1920 РР.

Хочу розказати Вам сьогодні, як я переживала славні роки відродження Української Держави у 1917-1920 роках. Російська революція в березні 1917 року застала нас у Москві. Тато був призваний до війська й працював у військовій лікарні в Києві. Мама з дітьми переїхали з Полтавщини, де тато працював як лікар перед Першою світовою війною, до Москви. Мама там кінчала перервану родинними обставинами науку на Вищих Жіночих Курсах (тоді ще не приймали жінок до університетів), а ми — діти 2 сестри й два старші брати ходили до гімназії.

Здавалося, що російська революція принесе всім волю й радість. Та прийшла друга жовтнева революція, коли то до влади прийшли большевики й світ ніби перевернувся догори ногами. Всюди переслідування й знущання. З великими труднощами ми переїхали з Москви до Києва, до тата. Поскільки в самій Московщині революція мала чисто соціяльний характер, у Києві революція набрала виразно національну окраску. Уже 20-го березня 1917 року на перших зборах українських організацій міста Києва засновується Українська Центральна Рада. На початку квітня вся пробуджена Україна висилає до своєї столиці Києва численне представництво на наради. Відбуваються з'їзди: військові, земські, учительські та інші. 19-го квітня 1917 року в святковій атмосфері та з великим піднесенням духа відбувся Перший Національний всеукраїнський Конґрес. Бере участь близько 900 делеґатів. На цьому Конґресі була потверджена Українська Центральна Рада як перший парлямент України.

Рівночасно із національним відродженням українського народу йде відродження Української Церкви та боротьба за її відокремлення від московської церкви. У Києві твориться Всеукраїнська Православна Церковна Рада, як тимчасовий керівний орган Української Автокефальної Православної Церкви. Пізніше Уряд Української Народньої Республіки (1-го січня 1919 року) видав державний універсал про автокефалію Української Церкви. Відбуваються Служби Божі українською мовою. Ми були присутні на першій Службі Божій в Софійському Соборі в Києві, що відбувалася українською мовою.

В огні та бурі революції твориться новітня Українська Держава — Українська Народня Республіка. Українська Центральна Рада видає свої історичні Універсали. Славний 4-ий Універсал був проголошений святочно 22-го січня 1918 року на Софійській площі у Києві. Під звуки дзвонів Св. Софії прозвучали могутні слова: „Віднині Українська Народня Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу". Незабутній 22-ий січень 1918 року! Ми стоїмо з сестрою в рядах шкільних дітей. Серце наливається гордістю і радіс-

КИЇВ

Це він підніс — відданий на загладу
Вітрам азійським — золоте чоло,
Щоб стерегти незбуджену Елладу
Над вируванням пристрастей і злоб.

І від віків повзуть під стіне орди,
Як ніч, як тьма, як чорна сарана . . .
Навколо ж нарід, мирний і негордий,
В масній землі нестямно порина.

І від віків столичний город — вдовий:
І князь, і каган одійшли навік,
Лишень живуть міцним життям будови,
І голосний — їх кам'яний язик.

О, жаден гетьман з цих козацьких прерій
Не переніс до тебе свій намет,
Бо тут — віки, тут — блиск гучних імперій.
Тут — летаргія несмертельних мет.

Ні, не тобі мандровані держави.
Ти спиш і сниш один варязький сон,
Що встане день, покличе голос ржавий
І Третій Рим розірве свій полон.

Бо не в гіперборейських трясовинах,
А тут, де вічне море й древній степ,
Де гуркотить майбутнім Україна,
Він із землі залізом нам зросте.

. . . Гудуть вітри крізь площі і дзвінниці,
Та нерушимих стін не захитать!
А вколо — хлібороби міднолиці,
Висока синь і золоті жита́.

Євген Маланюк

тю за свій український народ, українське військо та за передових людей того часу: Михайла Грушевського, Симона Петлюру, Володимира Винниченка й інших. Взагалі тодішні події в моїх спогадах зв'язані нерозривно з особою Симона Петлюри. Родина Петлюрів, з якою ми з сестрою ближче познайомилися в Москві, теж переїхала до Києва, де тоді був і Симон Васильович Петлюра. Ми часто сходилися в родинному колі з родиною Петлюрів. Мама і тато приятелювали з молодих років з Симоном Васильовичем і тіткою Олею і мали багато спільних інтересів, а ми з сестрою любили бавитися з молодшою від нас, але дуже цікавою їх донечкою Лесею.

Швидко минали дні й місяці. Кожний день приносив якісь нові події. Большевицька Москва не могла погодитися на існування самостійної України, большевики великими силами наступали на Україну. Помимо завзятих боїв під Крутами і в самому Києві 9-го лютого 1918 р. Муравйов увійшов до Києва, а Український Уряд переїхав до Житомира. В міжчасі делеґація Української Народньої Республіки вела мирові переговори з Центральними Державами (Німеччиною, Австро - Угорщиною, Туреччиною й Болгарією). 9-го лютого 1918 року був підписаний мир з Центральними Державами. Німецькі та австро-угорські війська прийшли на допомогу українському війську, яке звільнило Україну від большевицької навали. Дня 1-го березня 1918 року українське військо знову ввійшло тріюмфально до Києва. Одначе німці не дотримувалися умов підписаних у Бресті, вмішувалися у внутрішні українські справи, головне хотіли привернути земельних можновладців. Після таємної згоди із генералом Павлом Скоропадським, 30-го квітня 1918 р. німці зробили переворот: роззброїли українські частини війська в Києві, зайняли всі урядові будови й арештували міністрів Українського Уряду на засіданні Української Центральної Ради. Генерал Павло Скоропадський у своїй „Грамоті до всього українського народу" проголосив себе Гетьманом всієї України. Доба гетьмана Павла Скоропадського мала переходовий характер. 14-го листопада 1918 року Гетьман видав свою Грамоту про федерацію України з Росією. Того ж 14-го листопада 1918 року вночі Президія Українського Національного Союзу (єдина ширша українська організація за часів Гетьманату) уповноважені представники політичних партій, професійних організацій і війська одноголосно вибрали Директорію і доручили їй провести повстання проти гетьмана. 14-го грудня 1918 року гетьман зрікся влади в Україні, а війська Директорії Української Народньої Республіки увійшли до Києва.

Розпочалася знову систематична й реальна організація державної влади, що привела до з'єднання всіх українських земель. 22-го січня 1919 року в Києві на Софійській площі був святочно проголошений Акт Соборности. Прозвучали святочні незабутні слова: „Віднині воєдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини України, Західньо-Українська Народня Республіка (Галичина, Буковина й Карпатська Україна) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснилися віковічні мрії, якими жили і за які вмирали кращі сини України. Віднині є єдина незалежнна Українська Народня Республка".

Ми з сестрою були присутні на цьому проголошені. І мені хотілося чимсь висловити це піднесення, це загально пробуджене національне почуття, підтвердити якоюсь дією: я рішила перейти до української гімназії.

Перед революцією в Україні не було ні однієї української школи чи гімназії. Все це було московське. Під час існування Української Народньої Республіки народні школи стали українськими, організовувалися українські гімназії й відкрився Український Університет в Києві. Я мала здавати іспит до 6-ої кляси 2-ої Української Гімназії. Це була мішана гімназія, цебто для хлопців і дівчат, а за Росії були окремі жіночі й мужеські гімназії. Програма навчання була різна: в мужеських гімназіях була ширша програма, особливо в математиці і в латині. До того ж треба було мені здавати іспит з української мови й старої української літератури. Я засіла за книжки і ціле літо завзято вчилася. Восени я здала іспит і почала ходити до української гімназії.

Тяжкий то був 1919 рік для Української Держави і для нашої родини. Військо Української Народньої Республіки вело завзяту боротьбу з ворогами, що як ті круки налетіли на молоду Українську Державу зі всіх сторін (большевики, п о л я к и, російсько-антантські війська під проводом ген. Денікіна). 5-го лютого 1919 року Директорія й Рада Народніх Міністрів залишили Київ. Володимир Винниченко виїхав за кордон до Відня. Тоді 11-го лютого 1919 року на Головного Отамана Симона Петлюру покладено обов'язки Голови Директорії. Пізніше й інші члени Директорії відійшли з Директорії (дістали інші призна-

чення). 15-го листопада 1919 року рішено всі права Директорії передати Симонові Петлюрі: цебто Петлюра став Президентом Української Держави.

В міжчасі велися завзяті бої з численними ворогами. 31-го серпня 1919 року військо УНР після тяжких боїв увійшло знову до Києва. Але незабаром мусіли покинути Київ ,бо з іншого боку увійшли до Києва сильні частини денікінців. Та й денікінці під натиском большевиків за кілька днів мусіли відійти з Києва. Настали тяжкі часи большевицького свавілля у Києві. Тато теж відійшов з Києва до Кам'янця Подільського, де тоді перебував український уряд. Брати були при українському війську, а мама з сестрою й мною залишилися в Києві. Щоб заробити на прожиття мама вчителювала в народній школі на Соломинці в Києві, але за цілу зиму учителі не дістали ні разу платні. Мама ходила на жидівський базар і вимінювала різні речі, одяги, обруси й тому подібне за їжу, що її привозили ще до Києва околишні селяни .

Ми жили тоді у наших знайомих, де займали дві кімнати й спільну кухню. Ні освітлення, ні огрівання в цьому багатоповерховому будинку не було, бо центральне огрівання не функціонувало. Ми мали ще запас дров і з сестрою пиляли й кололи дрова на площадці на сходах будинку. За пилкою ми ходили до нашої тітки, що жила на іншім кінці Києва. Палили маленьку залізну піч, що спереду гріла, а з-заду йшов мороз по спині. Я не пригадую, щоб я була тієї зими хоч раз загрілася: з холодними ногами йшла до ліжка й теж з холодними ногами рано вставала. В гімназії теж не було дров до палення. В клясі була кафльова піч, що могла би загріти клясу, якби було чим палити. Кожний з учнів чи учениць мав принести дрова на день опалення. І скільки то дитина могла взяти дров на руку та ще й нести книжки! Ми сиділи в плащах і мерзли.

Але наше духове життя не підупадало. Ми слухали виклади відомого поета Миколи Зерова, що викладав нам латину й читав свої чудові переклади Овідія на українську мову. Музику нас учив славний пізніше диригент Нестор Городовенко, що по Другій світовій війні переселився до Канади й жив в Монреалі. Я співала в гімназійнім хорі. Двох альтів, мою товаришку й мене, взяв Городовенко до ним організованого учительського хору, де співала й моя мама, що мала чудове сопрано.

Ми все чекали ,що Петлюра на чолі війська УНР знову вернеться до Києва, а з ним і наш тато, але помимо завзятої героїчної боротьби не сила було перемогти численних ворогів. Після трагічного „Трикутника смерти" в Любарі на Волині, 6-го грудня 1919 року більшість української армії перейшла в підпілля у славний Перший Зимовий похід. Тато залишився в Любарі, де йому було доручено зорганізувати польовий шпиталь для тифозних і ранених вояків.

На весні 1920 року ми дістали записку від тата на клаптику паперу, щоби ми їхали до Бердичева, а звідти нас проведуть довірені люди через українсько-большевицький фронт. В літі 1920 року в Любарі на Волині кілька разів мінялася влада, а восени, коли знову прийшла армія УНР, ми переїхали на возі до Кам'янця Подільського, де в той час перебував Петлюра і уряд УНР.

Я почала ходити знову до української гімназії, а сестра Зоя записалася до новоорганізованого Українського Університету на природничий факультет. Сестра ще встигла закінчити гімназію в Києві. Перше мусіла представитися ректорові Університету, що ним тоді був міністер Освіти проф. Іван Огієнко, якого ми зустріли пізніше в Канаді, як Митрополита Іларіона. Після приписів сестра мала ще скласти іспит з української мови й літератури. За тиждень сестра здала іспит у проф. Михайла Драй Хмари, відомого поета-неоклясика. За короткий час нашого перебування в Кам'янець Подільськім сестра ще встигла здати кольоквіум — іспит з кристалографії у проф. Арсена Чернявського, пізніше проф. Української Господарської Академії в Подєбрадах.

На жаль не були ми довго в Кам'янці Подільському. Перед сильним наступом большевиків, військо й уряд УНР змушені були відступити на Захід. Військо УНР не здалося й не склало зброї перед большевицькою Москвою, а разом з Петлюрою 21-го листопада 1920 року перейшло Збруч і було інтерновано в таборах в Румунії й Польщі. Тато працював у військовій лікарні і ми разом з військом УНР перейшли Збруч. З того часу починаються наші скитальські пригоди, що довели нас вкінці до Канади.

Богдан Остап'юк

ЧАР РІЗДВА У ВІРШАХ БОГДАНА ЛЕПКОГО

Чар Святого Вечора і містерія різдвяної ночі від віків захоплювали, полонили письменників, поетів, мистців усього світу. Всі вони змальовували у своїй творчості різдвяні звичаї, народні традиції, вірування, зв'язані з найбільшим християнським святом Різдва Христа. Українські письменники, поети теж присвятили чимало своїх творів різдвяній тематиці. Але мабуть, найбільше нарисів, спогадів, зокрема ж віршів, присвячених святові Різдва (а також і Великодня) написав великий співець галицького Поділля — Богдан Лепкий.

Більшу частину свого життя прожив поет на чужині, спершу в Кракові на посаді вчителя у польській гімназії св. Яцка, під час війни в Німеччині (Вецляр, Ванзе біля Берліну), а накінець після Першої світової війни знову у Кракові, вже як професор української літератури на Ягайлонському університеті аж до своєї смерти. Перебування поета поза межами України (хоч він часто відвідував на вакаціях свою рідню в Бориславі, Жовчеві біля Рогатина, приїжджав до Жукова на Бережанщині, на поминки по своєму батькові, їздив у Карпати) — створило у душі поета невимовну тугу, яка особливо збільшувалась у різдвяний час, коли він линув гадками в рідні сторони, до батьківської хати...

„Горять свічки, синявий дим
Снується попід стелю, —
Думки мої біжать за ним
У батьківську оселю.

...Колядка чайкою літа
Від Дунаю до Дону,
Коли ж прийде година та,
Що вернемось до дому?!

...Чи сядемо в своїх хатах
Колись до Свят-Вечері,
Забувши про журбу і страх,
Як справжні господарі?

І чи питання про поворот не є актуальне для кожного з нас сьогодні, не зважаючи на те, що Б. Лепкий писав ці вірші кількадесять років тому, Дитячі роки провів поет у мальовничій Бережанщині над Золотою Липою, в домі свого батька о. Сильвестра в Поручині. (Про це згадує поет у своїх цінних автобіографічних спогадах „Казка мого життя", „Бережани"). Святкуючи різдвяні свята на селі, поет мав нагоду докладно спостерігати такі багаті народні та різдвяні звичаї. І саме вони були тим джерелом надхнення, тією іспірацією у його поетичній творчості. Знавець села, його життя, Лепкий прекрасно відтворив у своїх віршах всі нюанси радости і смутку наших селян.

...Гей, скілько то вже минуло літ!
А я так добре чую
Кожухів шелест, скрип чобіт
І щиру пісню тую.

...Скрипливий, наболілий спів,
Такий, як хлопські груди,
Та хто його раз зрозумів,
До смерти не забуде.

...І починається річна
У пан-отця гостина,
Ціле село єднається,
Немов одна родина.

...Далекий світ, великий час,
Пливуть літа рікою,
Гей! що чувати там у вас?
Чи йдете з колядою?

У своїй поетичній візії, інтуїції, передбачав поет грядущі події. В цьому криється вся краса і сила тих віршів. Вони неначе цілющий бальзам успокоюють зболілу душу, злагіднюють наші життєві турботи, скріплюють віру у краще майбутнє нашого народу.

...І нині у різдвяну ніч,
Як буря загуде,
Й пожежі, ніби тисяч свіч
Нам кинуть іскрами до віч,
Вважайте, пісня йде!

Велика пісня прежніх днів,
Мов дзвони з-під могил,
Мов брязк окрилених мечів,
Мов предків зойк, мов крик дідів:
„Добудьте решти сил"!

...Добудьте сил, бо Господь вість
Чи ще далекий день,
Що злий за злочин відповість,
Що згине кривда, зависть, злість,
Настане волі день!

(Докінчення на стор. 9)

Союз Українок на Волині

В перших роках по Визвольних Змаганнях на всіх наших західних землях жіноцтво почало організовуватися і творити відділи й філії Союзу Українок з Централею тоді у Львові. Тому і Волинське жіноцтво в цей час зорганізувалось у філію Союзу Українок у Рівному. Живий зв'язок між Централею Союзу Українок у Львові, а волинською філією — виявився у поїздках делеґаток Союзу Українок в 1921 році, який відбувся у Львові. Та така співпраця не могла тривати довго, бо сокальський кордон став на перешкоді. На якийсь час діяльність волинського Союзу Українок завмерла.

Але змагання до організованого життя і дальше тривало в жінок Волині. В 1924 році відчинилась у Рівному приватна українська гімназія, з усієї Рівенщини з'їздилися діти, часто матеріяльно незабезпечені, треба було комусь ними заопікуватися, подумати за відживу і шкільну оплату для бідних дітей. Як і скрізь, наше жіноцтво буває незаступиме в таких випадках, так і тут взяло на себе цю невдячну працю. Тоді при гімназії зав'язався комітет пань, який зайнявся справами допомоги і опіки гімназистами. Це була організаційна клітина рівенського жіноцтва. Дальше цей комітет необмежив своєї діяльности допомогою учням — він взяв живу участь у культурному житті рівенського українського громадянства.

Але серед пань комітету повстала думка оснувати на зразок галицького Союзу Українок — але незалежний від нього, волинський Союз Українок. Ініціяторками тоді були пані: Г. Слобода, П. Багринівська, С. Лозицька, О. Кентжиська, Є. Овдієнкова, В. Кулійова, Г. Язвінська і Л. Валла. Вони опрацювали проєкт статуту. Тоді відбулись основуючі збори і їх головою обрано П. Багринівську, а секретаркою Г. Слободу. Основуючі збори прийняли і підписали статут і вибрали управу новозасно-ваного Союзу Українок в Рівному.

В такому складі проводу почалася праця в Рівенському Союзі Українок і щойно 11 квітня 1927 року затверджено статут у волинському воєвідстві. Перші кроки діяльности виявили національну зрілість волинського жіноцтва і глибоке зрозуміння своєї ролі в громадському житті. Почалися збірки для бідних дітей, на рідну школу, збірки для політичних в'язнів (нелегальних, бо польська влада забороняла),

Параскева Багринівська, голова Союзу Українок Волині в рр. 1931 - 39.

влаштовано дитячі садки, курси вишивання, куховарські та інші; відбувалися академії: Т. Шевченка, С. Петлюри, Лесі Українки, якщо могли дістати дозвіл від влади. Також улаштовували розривкові імпрези, для дітей Різдвяні ялинки.

Союз Українок мав завдання гуртувати українських селянок, підносити на вищий рівень їх господарства і їх культурні потреби. Всі громадські справи, що носили український національний характер цікавили Союз Українок і брали в них участь. Вислано делеґаток на церковний з'їзд у Луцьку 27 квітня 1927 року, що був присвячений справі українізації Церкви, також улаштували жіноче віче для підготовки виборів до Міської Ради міста Рівного.

Як і все, українське жіноцтво, волинський Союз Українок був стихійно піднятий Станиславівським Жіночим Конґресом 1934 року. Тоді всі волинські філії Союзу Українок вислали 18 делеґаток з головою П. Багринівською на цей Конґрес. Відтоді почалися дружні відносини між волинським і галицьким жіноцтвом не зважаючи на сокальський кордон.

Не дивлячись на незвичайно утруднені умови всякої громадської праці на Волині, Союз Українок поширив по краю свою сітку, хоч чотири філії і десять читалень, які були при Союзі Українок польська влада розв'язала.

До складу Союзу Українок в Рівному входили слідуючі філії: Володимирська, Ковельська з двома відділами, Крем'янецька з двома

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР

Щедрий вечір, добрий вечір,
добрим людям на здоров'я!

Цим пісням більш як тисяча років. Вони, як і колядки, і пісні купальські, рівні неоціненим знахідкам археологів, з тією лише різницею, що лише пісні дійшли до нас у всій своїй цілісності. І зараз, через тисячоліття, ми повторюємо радісні закликання про мир і благо, про працю, щастя й кохання, про віру в добрі сили стихій та в могутність людини.

Новий рік. До вас у хату ще за тиждень до свята стукає ватага колядників. Вони вже цілий день ходять по дворах і попід вікнами або в хаті звеселяють господарів величальним співом. Кожну таку дружину очолює ватажок „береза", а уся дружина складається з музик, а іноді з імпровізованих виконавців народних вистав. А напередодні Нового року дівчата щедрують. І нарешті на Новий рік ходять по хатах засівальники — в основному юнаки і дівчата. Величальні й заздоровні, вітальні пісні й вірші лунають по селах цілий тиждень.

Про що ж ці чудові щедрувальні пісні?

В щедрівках співається про місяць, сонце і дощ. Про хліб, про дарунки землі. В щедрівках лунає хвала простій людині, яка засіває землю і вирощує врожай.

І тут ми зустрічаємося дивною особливістю щедрівок. Повна узагальненість образів і змісту пісень сполучується неповторно з конкретним іменем хазяїна. Це ім'я просто заноситься у текст і це дає можливість підняти в ідеальну сферу будь-кого з слухачів. Олександер Довженко згадує своє дитяче враження від щедрівок:

„Чи то від морозу, чи такі дівчата й слова колядки в зимовий вечір, тільки спів звучить так дзвінко й сильно, і світ став зразу такий урочистий... Довго й повільно, наче уходячи в безкраю далечінь часу, на сімсот, можливо, років, пророкують мені талан... Чого тільки не чув я про себе. Там вже я і збирав військо, аж землі важко, й вибивав брами в чужі міста, і орав поле сизими орлами, і стелив килими усі шовкові, і сватав паняночку з-за Дунаєчка, з-за Дунаєчка королівську дочку. І лісами їхав — ліси шуміли. Мостами їхав — мости дзвеніли. Містами їхав — люди зустрічали, вітали, — святий вечір..."

У багатьох щедрівках відкладались нашарування різних епох. В них ми зустрічаємо й дохристиянське уявлення про створення світу, і змалювання князівсько-дружинного побуту з їхніми військовими походами за Дунай, і картини мирного хліборобського життя, зображення козацького життя, і пісні кохання.

Олександер Довженко колись точно зауважив, що не всі греки були такими красивими, як скульптури, які залишилися після них. Не всі були афродитами, геркулесами і аполлонами, але в них був ідеал краси.

Такий самий ідеал краси жив віками на нашій землі. Це ті багатства народньої творчості, які по-своєму вчили доброті і вмінню гарніше жити на білому світі.

Та не всі щедрівки давні. Кожна епоха породжувала свої пісні. І на Україні вони виникли в усі періоди. За останні роки, коли у багатьох областях України знову відроджується старий добрий звичай щедрування, дуже стане у пригоді книжка, випущена у світ видавництвом — „Музична Україна". Вона так і зветься „Щедрівки". Книжка невеликого формату. Її можна сховати в кишеню й піти щедрувати на весь довгий передноворічний день. Пісень вистачить — їх у книзі більше двохсот.

М. Гараєва

відділами, Здовбицька, Бережецька, а також Союз Українок на Волині мав бібліотеки та читальні: в Корцях, в Тучині, в Старожукові, Злазному, Мислотові, Збужжі та в Головині.

Стежачи за всеукраїнським життям та беручи в ньому участь, гуртуючи всі верстви жіноцтва Союзу Українок у Рівному стояв на на сторожі національних інтересів. Роля Союзу Українок була дуже важлива, в особливих Волинських обставинах. Дуже часто Союз Українок являвся одиноким виразником українського громадського життя і це завдання сповняв гідно.

Союз Українок на Волині проіснував 10 років, в його 10-літній ювілей польська влада зліквідувала в 1938 році. Боялись поляки, щоб Союз Українок дальше не поширив національної свідомости волинського жіноцтва. Тоді вже наближалася Друга світова війна.

(Матеріял про Союз Українок на Волині взято з журналу „Нова Хата", який був присвячений волинському жіноцтву, 15-го червня 1937 року).

Софія Степанюк

З обіжника ОПДЦ ч. 5

Головна Управа Об'єднання Прихильників Державного Центру Української Народньої Республіки в Канаді з а к л и к а є своє членство до посиленої праці у новому осінньому сезоні. Перед нами великі завдання, залишені нам у писаннях-заповітах СИМОНА ПЕТЛЮРИ, що ціле своє життя присвятив справі будови новітньої Української Держави — Української Народньої Республіки.

Дев'ята Сесія УНРади 14 і 15 липня 1984 року в одній із резолюцій (6-та резолюція), звертається з палким закликом до всього українського громадянства збільшити пожертви на працю органів ДЦ УНР та „причинитися до зміцнення фундації ім. Симона Петлюри, як важливої фінансової бази необхідної для ведення успішної Акції Уряду УНР".

Світове Об'єднання Прихильників ДЦ УНР на 2-му Світовому З'їзді ОП ДЦ УНР (13 липня 1984 року) теж прийняло подібну резолюцію (ч. 7-, що звучить так: З'їзд закликає всі складові частини Світового Об'єднання Прихильників ДЦ УНР до особливо посиленої акції придбання фондів для Фундації ім. Симона Петлюри, як матеріяльної бази для забезпечення безперервної праці установ ДЦ УНР в екзилі.

Пожертви на Українську Фундацію ім. Симона Петлюри просимо засилати на адресу:

Ukrainian Foundation in Memory of
Symon Petlura
119 Chartwell Rd.
Toronto, Ont. M8X 4H1

ВАЛЕРІЙ МАРЧЕНКО

Валерій Марченко, український діяч в обороні людських прав, к о л и ш н і й політичний в'язень, знову був засуджений дня 14-го березня 1984 року в Києві. Його присуд (тепер найбільшого виміру покарання) був 10 років в'язниці та 5 років вигнання. Цей поновний засуд був винесений над тяжко хворою людиною. В обороні Валерія Марченка виступала Міжнародня Амнестія і Голова Комісії для Безпеки і Співпраці в Европі.

Українська преса (Свобода ч. 195 з 11-го жовтня 1984 року) принесла сумну вістку, що в неділю 7-го жовтня 1984 року В. Марченко упокоївся в тюремній лікарні. Його не дозволили примістити у лікарні, де би була можливість спеціяльного лікування (переполокування нирок), ані не прийняли благання матері, що хотіла дати синові свою нирку. Так загинув молодий (на 38-му році життя) письменник і журналіст, великий мученик і невтомний борець за людські і національні права.

Комісія Прав Людини при СКВУ звертає нашу увагу на те, що з боку організованої української спільноти все менше відгуків і реакцій на знущання над оборонцями людських і національних прав в Україні.

Комісія Прав Людини пропонує такі акції:

— відслужити панахиди за померлих Олексія Тихого, Олексія Нікітина, а тепер маємо додати ще і Валерія Марченка;

— зорганізувати відчити-інформації, на яких можна зібрати підписи для протестів;

— подбати про те, щоб у Вашій льокальній пресі були інформації про ці події;

— улаштувати зустріч з послами Вашої округи, представити їм всі інформації і просити виступити з протестом в своєму уряді і т. п.

Головна Управа ОП ДЦ УНР в Канаді звертається до Голів Відділів і до всього свого членства, як також до ширшого громадянства задуматися поважно над поданими інформаціями і зробити все, що є у Вашій можливості для поліпшення долі героїв-мучеників і для поширення відомостей про нелюдське знущання влади СССР над українським народом.

ЧАР РІЗДВА У ВІРШАХ Б. ЛЕПКОГО

(Закінчення з стор. 6-ої)

Кожного року в передріздвяний час писав Лепкий вірші до наших часописів, журналів, календарів, літературно-мистецьких збірників. Ці вірші прикрашують святкові числа по цьому і тому боці океану. (Вони й досі прикрашують). І, мабуть ніхто не знає скільки цих віршів-перл розсипав поет по всьому світі... Таких віршів не писав ніхто перед ним, ні після нього. Для нас в розсіянні сущих, поза межами рідної батьківщини, ті вірші особливо дорогі та близькі серцю. Читаючи їх у різдвяний час, вони неначе чар-зілля нагадують нам неповторну красу Свят-Вечора, Різдва, пригадують недавне — минуле, яке вже ніколи не вернеться.

Річний Звіт Голови на 1983-1984 р.

Цього року Манітобська Філія Українського Музею знаходиться під проводом третьої голови. При кінці 1983 року, Орися Лучак — після п'ятирічної каденції — зрезигнувала з головства з причини перевантаженої особистої професійної праці. Після неї, Кароля Романик, як заступниця голови, перебрала це становище ,але не надовго, бо цього літа вона зі своїм мужем переїхала до Вернон, Б. К. на сталий побут. Висловлюємо щиру подяку перше для Орисі Лучак за її працю в користь нашої філії і також подяка Каролі Романик за її працю і бажаємо їм щастя і здоров'я, Орисі в своїй професії, а Каролі добробуту на новім місці. На короткий час перебрала на себе обов'язки голови Віра Сеньчук, яка теж раніше займала становище заступниці голови.

Що до діяльности філії, ми мали 10 засідань. Кожного року членки філії під проводом кураторки, Ангелини Павлик, дають лекції писання писанок у публичних школах, отож цього року знову відбулися такі лекції в школі Vincent Massey з участю приблизно 100 учнів. Молодь була дуже захоплена цим нашим мистецтвом та висловила свою вдячність в листах до філії. Ці лекції відбулися в місяці квітні.

Для здобуття грошей на ведення музейної праці відбувся роковий ярмарок в травні місяці. Цього року крім продажі рослин і розсад, печива, уживаної одежі, книжок і т .д. були запрошені особи до участи, які займаються різним рукоділлям продавати їхні речі. Був теж кухонний буфет. Прихід був около 2,000.00 долярів, і за це подяка належить провідниці Каролі Романик, членкам філії й льокальних відділів С.У.К. Також, під проводом Маргарети Пестрак відбулися 2 rummage sales котрі були також досить успішні. Подяка всім помічникам.

Літом в Музеї знову працювали дві студентки університету, Юліяна Дідич і Христина Ґеддовз. (Манітобський уряд своєю дотацією частинно допоміг покрити кошт працівників). Студенти продовжували катологування експонатів та приймали відвідувачів. Музей був відкритий 5 днів в тижні від травня до вересня місяців і були люди з різних частин Канади й Америки та інших країн, як Індія, Японія, Німеччина, Англія і Австралія. Було велике число відвідувачів — около 1,500 і около 10 груп (студенти, старші громадяни і так далі). Працівники також друкували work sheets і вже закінчений до 1957 р. Сердечно дякуємо Ангелині Павлик, яка доглядала їх підчас літа.

В липні місяці відбувся курс ткання під проводом Каролі Романик, на якому учасники ткали малі килими з латків (rag rugs). В місяці жовтні відбувся курс розпису на дерев'яних тарілках під проводом Розалії Танасійчук, на що прибуло 14 осіб.

Пані Марія Савіцька, голова Музейної Фундації, зарядила поїздку по відділах Манітоби в жовтні місяці. Вона відвідала 9 відділів і була задоволена своєю поїздкою, бо мала нагоду показати, яку працю наш головний музей і наші філії виконують. Дякуємо Соні Бейзик, Ангелині Павлик і Теодорі Гавриспшин, що зорганізували її поїздку і всім, що возили, гостили або яким іншим способом помогли.

Ми післали одну делеґатку на конференцію філії Музею, яка відбулася 17 і 18 листопада, 1983 року в Саскатуні.

Під проводом А. Павлик кілька жінок вишивають рушники полтавським стібом (червоними нитками). Цей проєкт буде продовжений.

Наш музей отримав гарне число різних експонатів, і за всі подаровані речі висловлюємо щиру подяку жертводавцям, якими є: Ґеня Матієшин (за речі від УГПГромади і відділу С.У.К. в Овкбурн), Михайло й Анна Осачуки з Пайн Ривер ,п-во С. Мазур з Іст Селкирк, Р. Танчак з Атікокан, Євгенія Соломон, Ольга Ферій, Кароля Романик, Лілія Ґабора, Зеновія Харовська, Марія Симчич, Катерина Кава і Василь Буряник з Вінніпеґ.

Висловлюю тут найщвршу подяку членам дирекції філії за віддане виконання своїх обов'язків супроти музею. Теж треба дати признання всім іншим добровольцям, які помагають дирекції. Без цієї помочі наші проєкти не могли б мати успіху.

Бажаю новій дирекції успіху в їхній праці.

Віра Сеньчук, голова

"CAROL OF THE BELLS" – UKRAINIAN "SHCHEDRYK"

Hark! how the bells, sweet silver bells,
All seem to say "Throw cares away."
Christmas is here bringing good cheer
To young and old, meek and the bold.
Ding, dong, ding, dong, that is their song,
With joyful ring, all caroling.
One seems to hear words of good cheer,
From everywhere filling the air.
O, how they pound, raising the sound,
O'er hill and dale, telling their tale,
Gaily they ring while people sing
Song of good cheer, Christmas is here!
Merry, merry, merry, merry, Christmas!
Merry, merry, merry, merry, Christmas!
On, on they send, on without end
Their joyful tone to every home.
Ding, dong, ding, dong.

("Carol of the Bells," words by Peter J. Wilhousky. Copyright 1936 by Carl Fischer Inc., New York).

by Orysia Paszczak Tracz

That is a beautiful, classic Christmas carol — but also quite unusual. Its melody and arrangement, while bright and cheerful, don't lend themselves to simple sing-along caroling, but require musical expertise in performance. Actually, the "Carol of the Bells," now firmly established as one of the fine concert carols of the Western world, is an ancient Ukrainian "shchedrivka" titled "Shchedryk."

The ancient pre-Christian population of Ukraine sang "shchedrivky" during the final phase of the festivities of the winter solstice (the Feast of Korochun). This was the most important feast of the winter cycle, because lengthening days indicated the return of the sun, and that spring and the rebirth of nature would soon folow. This was also the period dedicated to communion with the spirits of ancestors who returned to their former homes for a time.

The first part of the festivities centered on "Sviatyi Vechir" (Holy Eve), which now corresponds to Christmas Eve. The second phase centered on the coming of the new year. Over 1,000 years ago, the eve of the new year was known as Malanka of "Shchedryi Vechir" (Generous Eve). At this time, the generous sun god visited the earth and all its beings, human and animal. The songs sung during "Sschedryi Vechir" were the "shchedrivky."

After the acceptance of Christianity in 988, the ancient traditions were difficult to eradicate, so a dualism developed which exists today — the Christian celebrations of Christmas were imbued with ceremonies and traditions which existed millennia before the birth of Christ. Sometime during the 19th century, in some areas of Ukraine, the celebration of "Shchedryi Vechir" was moved to the eve of the Feast of Jordan, commemorating Christ's baptism (January 19, Julian calender, January 6, Gregorian).

So, "Shchedryk" is actually a new year song. These "shchedrivky" were meant to bring good fortune to the person for whom they were sung — in love, marriage, happy family life, a good harvest, full beehives, and other spiritual and material fulfillment.

"Shchedryk" is a typical "shchedrivka." By being in the present tense, the lyrics intend to make whatever is wished for actual, thereby making the wish already come true.

* * *

Shchedryk, shchedryk, shchedrivochka,
The swallow has arrived.
She began to sing,
and call out the master of the house:
— Come out, come out, master,
take a look at your sheepfold.
Your sheep have yeaned,
and lambs have been born.
Your wares are good,
you'll have a good measure of money.
If not money, then chaff,
but your wife has dark eyebrows.
Shchedryk, shchedryk, shchedrivochka,
the swallow has arrived...

(Literal translation by Orysia Paszczak Tracz)

There is a marvelous play upon words in the first line of the song. "Shchedryk" is a member — serinus hortulanus — of the finch-sparrow family. "Shchedrivochka" is a diminutive of the feminine of "shchedryk"; at the same time it could be the diminutive of "shchedrivka," a new year song.

With both "shchedryk" and the swallow mentioned, we are told about the coming of spring, thereby wishing its arrival. Scholars believe that originally the new year was celebrated in early spring. This makes most "shchedrivky" and their companions, the "koliadky" (sung during "Sviatyi Vechir"), more appropriate, because their themes revolve around spring — swallows, plowing and other agricultural symbols and activities.

A touch of humor appears in the last lines, "if not money, the chaff, but your wife has dark eyebrows." In other words, even if you aren't rich, at least you have a beautiful wife. (Dark eyebrows were considered a sign of beauty.)

"Shchedryk" would have remained a pretty, simple unknown-to-the-Western-world "shchedrivka" had it not been for the genius of Mykola Leontovych (1877-1921).

He was born into a musical family in the village of Monastyrok, Podillia region of Ukraine. Following the footsteps of his father, a priest, Leontovych attended the seminary in Kamianets-Podilsky. There he began composing, and his works were performed by the seminary choir, which he directed.

After teaching in a number of villages and towns, in 1916 he became a professor in the Kievan Seminary and director of two choirs in the city. Leontovych was especially interested in Ukrainian folk music, and arranged many folk melodies.

He believed that "...a people's culture is best reflected in its literature and music. Possibly no other branches of culture can so clearly expose the soulful feeling and moods of a person as do music and poetry. The two branches of culture cannot exist separately, because where words cannot relate mood and feeling, there music by its nature can do so most effectively."

Leontovych might have remained a modest, creative, but unknown teacher of music, but in 1916, he sent a copy of his arrangement of "Shchedryk" to Alexander Koshetz, director of the Kiev University students' choir. "Shchedryk" was performed at the choir's Christmas concert and, as Koshetz wrote to Dr. Paul Macenko, "...this was the beginning of the popularization of Leontovych in my concerts, and altogether his first public appearance as a composer. The performance was very successful. The novelty of the arrangement lay in the treatment of a folk-melody, vocal in essence, as an object of instrumental arrangement. This undoubtedly gave a freshness to the arrangement, something unusual was heard, and the audience liked it immensely, to the point of even calling the arranger a genius." (From "Echos of the Past. Koshetz in letters to P. Macenko." Winnipeg, Kultura i Osvita, 1954).

The unknown composer became famous.

The Ukrainian Republican Chorus (later the Ukrainian National Chorus), which toured Europe and North America in 1918 - 22 under the direction of Koshetz, performed works arranged mostly by Leontovych. Koshetz wrote in his memoirs that "Shchedryk" was part of the chorus's repertoire in every country during its tours.

Leontovych loved folk music. "Research into folk music brings to life new forms of harmony and counterpoint, which are organically tied to the folk song, because a folk song, as an artistically perfect work, does not present just melody, but hides in itself all musical possibilities (harmony, counterpoint, etc.). To know how to write it (the folk song) down, and to feel all that it can give to music in the greater sense, is an urgent matter..."

In 1936, Peter J. Milhousky of New York wrote English lyrics to the folk melody arranged by Leontovych, adapted the arrangement to the new lyrics, and the "Carol of the Bells" was born.

"Ukrainian Weekly"

"KUTIA" AND ITS SIGNIFICANCE

Kutia (a preparation of cooked wheat grains which is eaten on Christmas Eve) is a custom of such antiquity that no one now can trace its origin. However, on studying other literatures, we come across mention of the practice of a similar custom among Australian natives. Before grain or other products of the field come to full ripeness and may be eaten, the natives carry out certain rites, with sacrifices or gifts to their gods, and then small quantities of the food are ceremoniously eaten.

Because our ancestors were an agricultural people their gods, too, were connected with nature and with plant life. It is reasonable to assume that our Kutia rite originally made use of the grain of barley, for the barley plant was the first to be used for food. Wheat for Kutia came into use much later.

K u t i a represents not only gratitude for bountiful past harvests but also supplication and hope for good future harvests. For that reason, too, wheat is strewn when the traditional New Year wishes and greetings are made.

There is another form of Kutia. Forty days after the death of a member of a family the relatives prepare a "kolyvo", that is, they cook whole wheat grains (Kutia) and take a dish of it to church, where it is passed around to the congregation by a member of the family, generally an older woman (clearly a remnant of an ancient sacerdotal ceremony) and all partake of a spoonful of this food.

In time, when Christianity spread throughout the land, this ancient harvest rite was converted or incorporated into the present form of Holy Supper, or Christmas Eve Supper. Kutia is the first food to be tasted on Christmas Eve. We know that a dish of Kutia is supposed to be placed on the window-sill for the souls of departed members of the family. After the Supper children take a dish of Kutia to their God-parents; the head of the household takes it out to the stable to the animals, and it used to be taken out into the forest for the wild creatures.

The word Kutia has given special significance to many household customs and ideas in everyday life. "Pokuttia" (a seat in the corner behind the table) is the place of honour in the house. That is where all the important guests are seated. The holy icons are grouped in that corner and from there spread out along the walls. A special small votive light hangs before the icons in that corner.

As understanding of human life in relationship to nature deepened, the rituals multiplied in number, and a great wealth of Christmas customs came into use. To mention but a few: carols, masks, dressing up as animals, presentation of gifts. There are the remnants of the ancient magic, or the coming of the three Magi, which is supposed to have a beneficent influence on the family's prosperity.

Among the Ukrainian people Kutia has not lost its traditional significance in spite of atheist propaganda and persecution for religious beliefs.

B. Panchuk

НАШИМ ДІТЯМ

Добрий вечір тобі . . .

Добрий вечір тобі,
пане господарю!
Радуйся!
Ой радуйся земле,
Син Божий народився!

Добрий вечір тобі,
пані господине!
Радуйся!
Ой радуйся земле,
Син Божий народився

Добрий вечір всім вам
Що живуть в цім домі!
Радуйся!
Ой радуйся земле,
Син Божий народився!

РІЗДВО В ЛІСІ

У гайку, де колись росли опеньки, жили зайчики сіренькі. Шубка на них тепла, хвостик схожий на м'яча, вушка стирчать, очка блищать. Було всіх зайчиків п'ять.

Як прийшли Різдвяні Свята, заметушилася хата. Тут зайчиха порядкує, заяць надворі майструє, а маленькі зайченята обступили маму і тата, подають і помагають, як уміють і як знають.

Вже до свят усе готове. Печиво пухке, чудове... З маком жовті калачі, і великі і малі. Коржики ще й паляниці та з біленької пшениці.

Чобіток нових по парі заяць „притаскав" у дарі. П'ять новеньких кожушків сам один пошити вспів. Хатка, хоч уже валиться, чистототою аж блищиться...

—Но , святкуймо! — каже мати. — Вже пора колядувати.

Одізвалась Сіра Спинка, наймолодша в них дитинка, — Мамо, мамо!Де ж ялинка?

Каже мати. — Ну, давайте, підождімо! Куцика в яри пішлімо. Він прудкий, тож за хвилинку принесе з яру ялинку...

Скочив зайчик по долинці, низько поклонився ялинці. І сюди і туди, каже нищечком: — Ходи! Ой, ходи верщій до нас, різдвяний звеселиш час.

Та ялинка не схотіла. Вся інеєм заблистіла, золотими зірочками, кришталевими свічками та сказала на біду: — не піду!

Куцик як прибіг до хати, став рідні оповідати, як в яру ген у долинці він кланявся там ялинці. Як вона ціла блистіла, срібна, пестра, гарна, біла... Кращої немає в снах, ні в ліску, ні по хатах...

Заметушилася хата. Заяць розвалив загату, вхопив швидко чобітки, ще й новенькі кожушки. А зайчиха паляниці із біленької пшениці, пиріжки й колачі, що місила уночі. Зайченята непомалу позбирали, що попало і швиденько по сніжку скоком-боком, вже в ярку. Все склали до стіп ялинки, не марнують ні хвилинки.

Заяць вже будує хату, і направляє загату. А зайчиха у куті сипле маку до куті, ліпить пиріжки з капусти, на олій кидає хрусти. А маленькі зайченята обступили маму й тата. Веселенькі, не дармують, на ввесь голос колядують.

А ялинка вся блищиться, від інею аж іскриться. Гомін лісом покотився — Бог Предвічний народився!

Іванна Савицька

Іван Нехода

Дід Мороз

Я — Мороз, Червоний Ніс,
Я ходив сьогодні в ліс,
Я пакунки-подарунки
У торбині вам приніс.
Я бував по всіх усюдах,
їздив верхи на верблюдах,
По морях і ріках плавав
На великих пароплавах,
Всю країну обійшов —
І до вас оце зайшов
По дорозі, ненароком —
Привітати з Новим роком!

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ ЖУРНАЛА...

В числі 3 грудня ми прочитали заклик Централі Союзу Українок про ювілейні святкування журнала „Промінь". Так само в редакційній статті ми підкреслили про важливість нашої преси, про її службу для людини, громади і народу, преса, яка в нашому суспільно громадському житті є на останньому місці... А факт є, що доки живе наша преса, доти живе наша організація, доти живе наше громадське життя і доти світ знає про нас. Тому вважаємо необхідним зберігати, розбудовувати і підносити на належне місце серед свого суспільства українську пресу та забезпечувати її на довгі десятиліття.

Головним завданням цих ювілейних святкувань є побільшити число читачок-передплатниць. Ми повинні виробити між собою таке сильне переконання, таку моральну засаду, коли кожна членка скаже: це мій журнал, це журнал моєї організації і моїм обов'язком є дбати про нього і про його майбутність.

Друге, подбати про його фінансове забезпечення. Тому хай цей рік буде роком журнала. Відділи кожного року влаштовують поважні імпрези і дохід з них доручають на громадські потреби, на якісь особливі цілі. Тому цим „особливим" хай буде Ваш власний журнал.

Як вже було проголошено, що кампанія починається в січні цього року, а кінчиться при кінці місяця травня, щоб ми могли на з'їзді, який відбудеться в липні цього року у Вінніпезі оцінити тих, які будуть працювати для журнала, відзначити їх і вручити їм нагороди. Про форму нагород повідомимо в черговому числі.

Цим самим звертаємося до управ відділів і членства включитися у святкування журнала. Рекомендуємо відділам, щоб у допомогу референткам покликали членок, або сформували ювілейні комітети.

Про всяку започатковану працю просимо надсилати вісти до редакції. Просимо також нових референток зголошуватись до редакції.

ВІСТИ З ЗАПОЧАТКОВАНОЇ КАМПАНІЇ

Відділ імені Марії Маркович у Канорі, Саск. повідомляє, що членство відділу готується влаштувати святочну ювілейну імпрезу в місяці лютому. Новою референткою в Канорі проголошуємо Ч. Сироту. Уступивша референтка Левко.

Редакція вітає нову референтку у відділі Союзу при катедрі Св. Івана в Едмонтоні, пані Сесилію Хрептул, яка вже почала працю, надіславши передплати. Уступивша референтка Наталка Мельничук по дворічній каденції, привітавши нову референтку, склала подяку редакції за співпрацю та побажала дальших успіхів. Чекаємо дальших новинок.

ПРОГОЛОШУЄМО ДОСІ ОДЕРЖАНІ ЮВІЛЕЙНІ ДАРИ

Відділ ім. С. Стечишин в Келовна зі свята книжки, прислала реф. А. Воробець $147.00
Виказ пожертв на стор. 16.
Дар з Пров. З'їзду Союзу у Ванкувері 100.00
Відділ ім. Кн. Ольги в Ґрімзбі, Онт. зі свята книжки 68.00
Відділ ім. Лесі Українки в Гамільтоні, членки склали на річних зборах .. 63.00
Тоня Горохович, Торонто, з нагоди імпрези у Гамільтоні 50.00
Добр. Леся Удод, Вінніпеґ 50.00
Домка Щербій, Содбури, Онт. 50.00
Відділ ім. Кн. Ольги, Вернон, прислала референтка Н. Микитюк 50.00
З окружного з'їзду Союзу Українок в Брендон, Ман. 50.00
Анна Лібер, Торонто, Онт. 30.00
Катерина Шмігельська, Торонто 25.00

Придбали нові передплати

Маргарета Ременда, референтка відділу ім. Лесі Українки у Ванкувері — придбала 4 нові передплати, раніше 2 — разом нових 6
Анна Ефтода, референтка відділу О. Пчілки в Йорктоні, Саск. придбала 2 нових раніше 2 — разом 4
Константина Чорна, Міссиссаґа, Онт. — 2, раніше 2 — разом 4
Настя Микитюк, рефер. відділу ім. Кн. Ольги у Вернон, Б. К. — 2, раніше 2 — разом 4
Марія Кінар, Бойл, Альберта 1
Леонія Яворська, Ґрінфілд Парк, Квеб. 1
А. Мирфі, Тандер Бей, Онт. 1

Ювілейні привіти почнемо друкувати з лютого і будемо продовжувати кожного місяця, деякі вже наспіли до редакції. Щиро деякуємо відділам і членству за відгуки. Вітаємо при праці референток.

За Ювілейний Комітет:
Добр. Леся Удод і Єлисавета Білич

Пресовий фонд

М. Головач, Ст. Кетеринс, Онт., в пам'ять Ганки Романчич-Ковальчук у зв'язку з похороном	$75.00
П-во Анастасія і Никола Тодоруки, Давфин	20.00
Катерина Малицька, Норт Белтфорд	11.00
Софія Степанюк, Мисисага, Онт.	10.00
А. Байдала, Вегревил, Альберта	10.00
І. Зимовець, Монтреал	8.00
Катерина Кошлай, Монтреал	8.00
Орест Заставний, Кадворт	8.00
А. Шліхта, Торонто	8.00
Анна Федун, Вінніпеґ	8.00
Марія Костів, Ґрімсбі, Онт.	8.00
Ненсі Пасочник, Едмонтон	8.00
М. А. Тріщук, Саскатун	8.00
Анна Мудра, Едмонтон	8.00
Василь Буряник, Вінніпеґ	8.00
Анна Олеховська, Едмонтон	8.00
П. Фідик, Мелфорт, Саск.	8.00
К. Мостова, Виндзор	6.00
Священик о. Є. Стефанюк	6.00
Т. Ткачук, Едмонтон	6.00
Ліна Куєк, Суррей, Б. К.	5.00
Агафія Гринів, Монтреал	5.00
Марія Гаврилюк, Вегревил, Альберта	5.00
Марія Присяжнюк, Етелберт, Ман.	5.00
Марія Кінар, Бойл, Альберта	4.00
В. Гарас, Ст. Кетеринс	3.00
М. Грицюк, Суррей, Б. К.	3.00
Оксана Русин, Монтреал	3.00
Леонія Яворська, Ґрінфілд Парк, Квеб.	3.00
Константина Чорна, Мисисага, Онт.	3.00
Антонія Дутка, Вінніпеґ	3.00
Марія Драбиняста, Вінніпеґ	3.00
Василина Клапій, Едмонтон	3.00
Марія Моднарчук, Суррей, Б. К.	3.00
А. Добровська, Суррей, Б. К.	3.00

Список жертводавців на Святі Книжки в Келовна — відділ ім. С. Стечишин:

По $25.00 — Ґ. Свинарчук.

По $10.00 — З. Талпаш і М. Гаврилів.

По $5.00 — Н. Іванишин, Г. Новосад, Р. Патращук, М. Наконечна, Н. Ратковська, М. Митран, п. Д. Окос, А. Мойсюк, А. Ворбець, М. Гарасимів, М. Мельничук, Ґ. Барабаш.

По $3.00 — К. Бойко, А. Голик.

По $2.00 — П. Брегеда, С. Макаренко, М. Світик, п. М. Мельничук, Е. Лозова, Б. Бурдейні, д-р Мартинюк, Р. Олеськів, Е. Кудла, М. Бойко, п. І. Шушельницький, п. В. Тодор.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У світлу пам'ять Софії Соломон з Вінніпеґу, з роду Паламар, складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Покійній хай буде вічна пам'ять, а родині висловлюємо сердечні співчуття.

Михайло й Галина Бабій, Вінніпеґ, Ман.

— — — — —

У шості роковини упокоєння нашої дорогої доні Тереси Надії, яка відійшла від нас дня 22 грудня 1978 року, в її незабутню пам'ять засилаємо $18.00 на „Промінь".

С. і Г. Темрик, Ревелстон, Б. К.

— — — — —

Членки відділу ім. О. Пчілки в Норт Бетлфорд, Саск. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Василини Бандурки, щирої членки і піонерки, яка упокоїлась в Саскатуні 3 вересня 1983 року (бракувало одного місяця життя до сповнення 100 р.), в її пам'ять складаємо $15.00.

М. Сохацька, рефер. „Променя"

— — — — —

У світлу пам'ять наших дорогих і незабутніх родичів — ГРИГОРІЯ і МАРІЇ МИХАЛИШИНИХ, які упокоїлись в Едмонтоні — батько 11-го грудня 1970 року, мама 26-го січня 1974 року, засилаємо $20.00 на журнал „Промінь".

Дочка Наталя і Володимир Базюки, Едмонтон

Членки відділу ім. О. Пчілки в Норт Бетлфорд, Саск. складають $25.00, як нев'янучі вінки на могили двох заслужених членок: Маріянни Луцяк — упокоїлась 11 квітня 1983 р. на 66 році життя і Марії Луцяк — упокоїлась попередньо — з пошаною і вдячністю згадуємо їх заслуги. В нашому відділі обидві брали активну участь чи то в заряді, чи як членки доклали багато труду в розвитку відділу. Вічна їм пам'ять.

М. Сохацька, рефер. „Променя"

— — — — —

У другу річницю смерти нашої дорогої бабусі, Теклі Клименко з Мелфорт, Саск., яка упокоїлась 29 грудня 1982, у її світлу пам'ять кладемо китицю нев'янучих квітів і складаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Внуки — Петро і Наталя Антонічук, Вернон, Б. К.

— — — — —

Членки відділу ім. Кн. Ольги в Кадворт, Саск. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Анни Тріщук (Табашнюк), яка упокоїлась 27 вересня 1984, в її пам'ять засилають $25.00 на журнал „Промінь". Родині висловлюємо глибокі співчуття.

Покійній Анні Вічна Пам'ять!

Зеновія Юзик, голова
Савеля Ґриба, референтка

Замість квітів на свіжі могили пок. членок відділу ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні, які упокоїлись в 1984 році — бл. п. Анни Остапович, Докії Малько і Ольги Боднарчук, у їх світлу пам'ять засилаємо $30.00 на „Промінь". Вічна їм пам'ять.

Родині висловлюємо щирі співчуття.

Марія Воронюк, голова
Марія Дорош, рефер.

— — — — —

У світлу і незабутню пам'ять дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Федора Дметрічука, який упокоївся 8 лютого 1981 року, замість китиці квітів на його могилу засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Ліна Дметрічук і родина,
Мус Джо, Саск.

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого мужа, ніколи незабутнього Григорія Тарнопольського — упокоївся 4 січня 1978 року, замість квітів засилаю $10.00 на „Промінь". Пам'ять про нього завжди з нами.

Дружина Марія Тарнопольська, Мелфорт, Саск.

— — — — —

У перші роковини смерти мого мужа, бл. п. Йосипа Шмігельського, який упокоївся 18 листопада 1983 року, в його пам'ять засилаю $25.00 на журнал „Промінь".

Дружина Катерина Шмігельська, Торонто

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок у пам'ять Дмитра Михайлюка і Михайла Гребу, які відійшли обидва разом несподівано в трагічному випадку 20 жовтня 1984 року, замість квітів складаємо в їхню пам'ять $15.00 на журнал „Промінь".

(Поправлене)

Василь і Марія Жук, Прісвил

— — — — —

Членки відділу ім. Св. Княгині Ольги, Вернон, Б. К. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої членки, бл. п. Наталки Чепезюк, яка упокоїлася на 75 році, 21 листопада 1984 року, складаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Хай буде їй вічна пам'ять. Родині висловлюємо глибокі співчуття.

Василина Кучер — голова
Доротея Панчук — секр.

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої тети (тітки), бл. п. Доці Лазарович Телюк Вілчинської, яка упокоїлась 12 лютого ц. р. у Торонті, засилаю у її світлу пам'ять $50.00 на фонд „Променя".

Племінниця Ольга Гавриш, Саскатун

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу мого дорогого мужа бл. п. Николи Сахно, який упокоївся 8 жовтня 1984 року в Торонті, в його пам'ять складаю як дар на нев'янучий вінок $25.00 на журнал „Промінь", хай пам'ять про нього залишиться на все, завжди будемо молитись за спокій душі його та завжди будемо пам'ятати про нього. Вічна йому пам'ять!

Сумуюча дружина Анастазія Сахно
і родина, Торонто

У другу болючу річницю смерти мого незабутнього і дорогого мужа, батька і дідуся бл. п. Романа Лібера, який відійшов від нас 26 листопада 1982 року в його світлу пам'ять жертвую $30.00 на журнал „Промінь".

Дружина Лідія Лібер,
син Олександер,
дочка Оля з родинами.

— — — — —

У світлу і незабутню пам'ять моєї дорогої хресної мами Ганки Романчич-Ковальчук, яка відійшла у вічність 18 жовтня 1984 року складаю вінок з нев'янучих квітів в її пам'ять і засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Даруся Василишин Кір, Манотік, Онт.

— — — — —

В пам'ять нашої дорогої матусі і бабуні — д-р Людмили Бризгун, яка відійшла від нас назавжди 7 січня 1981 року пересилаємо передплату на „Промінь", „Жіночий Світ" та „Наше Життя" для невідомої бабусі.

Оксана, Ярослав, Всеволод та Ігор Соколики,
Торонто

— — — — —

У другу річницю смерти Йосифа Марцінюка, незабутнього мужа, батька і дідуся, який упокоївся 18 січня 1983 р. у Парма, Огайо, його втрату болюче відчуваємо і в пам'ять його складаємо $10.00 на „Промінь".

Покійному вічна пам'ять!

Анастасія Марцінюк,
син Зеновій і внук Михась.

— — — — —

Кладемо китицю квітів на свіжу могилу нашої куми Софії Соломон, яка упокоїлась 15 листопада 1984 року у Вінніпезькій лікарні, в її пам'ять складаємо двадцять п'ять долярів на журнал „Промінь".

Родині висловлюємо щирі співчуття.

Юлія і Дмитро Гриньків, Давфин, Ман.

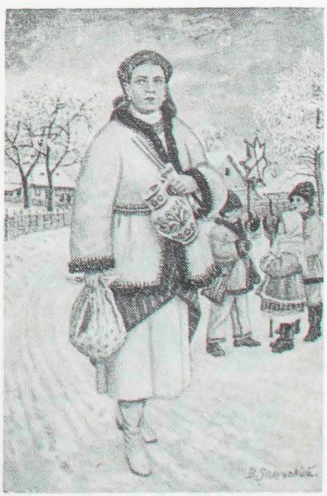

45-ИЙ ПРОВІНЦІЙНИЙ З'ЇЗД СКАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СУС СХІДНЬОЇ КАНАДИ

5, 6, 7-го жовтня 1984 р. у Віндзор, Онтаріо

З'їзд відбувся під гаслом „Плекання української мови, це будучність нашої ідентичности". Гостями з краєвої Централі СУС були голова Андрій Мельничук і голова Союзу Українок Канади Анна Холод. Вони виголосили цікаві промови. У програмі спільної сесії було відзначення 100-ліття українського зорганізованого жіночого руху, реферат і збірна рецитація монтажу поезій, які приготовила Г. Сенишин, заходом Провінційної Екзекутиви, це також було видано брошуркою.

Відбулось висвітлення прозірок з циклю 100-ліття українського жіночого руху і коментар читали пані А. Холод і добр. М. Шадурська. Це відбулося підчас спільної програми, щоб усі могли скористати, особливо присутня молодь.

Цікаво перейшла панельна дискусія на тему „Складові організації СУС і Українська Православна Церква в Канаді'. Модератором був Павло Яворський, бесідниками Богдан Панчук і Левко Головатий.

В неділю відбувся бенкет з програмою відзначення 50-ліття Східньої Провінційної Екзекутиви. За той час було 17 провінційних голов, яких було вшановано грамотами. На жаль вже нема між нами: Доці Гуменюк-(Мандзюк) упокоїлась 1983 року, Ірина Орищак — упокоїлась 1956 року, Таїса Бевш — упокоїлась 1983 року. Вічна їм пам'ять! Також не прибули: Марія Шевчук, Калина Сакалюк, Анна Токарик, Іванна Вахна, Оля Качур, Анна Євчук і Мирослава Телега. Присутні були: Іванна Римар, Марія Іванець, Марія Пилип'юк, Орися Сушко, Галина Сенишин, Юлія Головата і Василина Байко-Даркович.

Слово про півстолітню працю Східньої Провінційної Екзекутиви виголосила Галина Михальчук з Оттави. З цієї нагоди було видано брошуркою історію Східньої Провінційної Екзекутиви за 50 років.

Відтак відбувся концерт. Виступали ансамбль „Водограй" з Гамільтону, в якому беруть участь також СУМКівці. Співав місцевий хор і танцювальна молодь ансамблю Св. Володимира.

Відбулась роздача стипендійного фонду Провінційної Екзекутиви Союзу Українок для С.У.М.К.

1. За найкраще читання нового матеріялу українською мовою — виграла Оксана Сушко з Гамільтону.

2. За концертовий виступ — видано сумківцям з оркестри „Водограй", Гамільтон.

3. За танцювальний виступ — „Ансамбль Св. Володимира", Віндзор.

Слідувало читання резолюцій, які будуть подані окремо.

Провінційна Екзекутива перейшла до Гамільтону, головою обрано Орисю Сушко.

Провінційна Екзекутива СУМК перейшла до Гамільтону, голова — Андрій Скіпняк.

Провінційна Екзекутива ТУС осталась в Монтреалі, голова — Павло Яворський.

Галина Михальчук

З Пров. З'їзду у Виндзорі. Галина Михальчук перед мікрофоном виголошує доповідь.

Галина Михальчук

КОРОТКИЙ ОГЛЯД ІСТОР. ПРОВ. ЕКЗЕКУТИВИ

Промова виголошена на Провінц. З'їзді у Віндзорі

Цього року припадає Ювілей 50-ліття організаційної і провідної праці Провінційної Екзекутиви Союзу Українок на Сході Канади. В цей великий і радісний рік, певно кожна з нас гляне очима думки в минуле і побачить якими стежками проходило наше організаційне життя від початку його організування. Історія розкаже, в яких обставинах можна було досягнути того, що ми сьогодні маємо.

Згадуючи початки, шлях організаційно-зв'язковий б а ч и м о у нашій організаційній структурі репрезентанток і зв'язкових.

Але вже в 1934 році, пів століття тому, в Торонті рішено вибрати Провінційну Екзекутиву, ціллю якої було організувати нові відділи, поліпшити і поширити, та координувати працю в провінціях Онтаріо і Квебек. Окрім того треба було почати репрезентувати Централю Союзу Українок в канадських жіночих організаціях, як Канадська Національна Рада, а згодом і багато інших. Тут згадуємо найголовніше.

У 1939 році Провінційна Екзекутива скликала перший Провінційний З'їзд, який відбувся підчас З'їзду Союзу Української Молоді в Торонті. З'їзд був дуже успішний, вже тоді переведено збірку на видання підручників для недільних шкіл.

Підчас дипресії, завданням Провінційної Екзекутиви було скріплювати життя жіночих організацій, яке в той час було дещо підупало. Почалися об'їздки по відділах, виголошення доповідей, такі як „Участь української жінки в громадському житті", або „Участь жінки у визвольних змаганнях поневолених народів", та інші.

В 1943 році Провінційна Екзекутива брала участь в Першому Всеукраїнському Конґресі у Вінніпезі. Того року Провінційна Екзекутива вписалась до Провінційної Жіночої Ради в Східній Канаді.

Після 1944 року праця Провінційної Екзекутиви значно зросла, число заряду збільшилося. Заіснували різні комітети, тоді воєнної праці, мистецтва і музею, Червоного Хреста, освітньо-культурної праці. Того року відкрито Філію Музею Союзу Українок Канади і управу над філією передано Провінційній Екзекутиві. Згодом повстав Комітет Мистецтва Союзу, почалось влаштовування виставок в Онтарійському Національному Музеї Торонта. У 1948 році в п е р ш е Провінційний З'їзд відбувся в Монтреалі, а в 1950 році відбувся в Гамільтоні. На З'їзді в Гамільтоні рішено скликати окружні З'їзди в Східній Канаді, і перший З'їзд відбувся в 1951 році. Організаційне життя членок Союзу в Східній Канаді росло і розвивалося, передовсім на культурно-освітнім полі.

Початкова праця Східньої Екзекутиви Союзу була місійного характеру. Обзнайомлення жінок з ідеями і цілями нашої організації, та заохочувати вступати в ряди Союзу Українок Канади. З бігом часу праця розвивалась в ділянках культурно-освітнього життя, включно з вихованням молоді, а особливо багато праці вложено в розвиток Української Православної Церкви.

Від 1953 року ще більше зросла праця на Сході Канади. Організовано нові відділи Союзу Українок, а також зроблено рішення організувати молодші відділи СУМК під опікою Союзу Українок Канади, та виготовлено програму молодшим відділам СУМК.

У 1955 році відбувся Всеканадський Здвиг Молоді СУМК, центральна управа відзначала своє 25-ліття, і очевидно велику допомогу в організуванні д а л а Провінційна Екзекутива. Розпочато проєкт ляльок в народніх одягах, тощо. В 1967 році посилено працю з молоддю СУМК, організовано Драматичний Фестиваль СУМК. Започатковано проєкт історичних строїв, який був також фінансований Провінційною Екзекутивою Союзу.

В 1969 році відбулася виставка історичних строїв в Гамільтоні під назвою „Українська ноша впродовж тисячоліття".

Наступило 40-ліття Східньої Провінційної Екзекутиви. Працю посилено, видано цінну книжку „Українські Буковинські Узори", а також брошурку з історією Східньої Екзекутиви та Музею і відзнаку для бувших голів Східньої Екзекутиви.

У 1974 році Східню Екзекутиву вибрано в Монтреалі і Лашін. Головну увагу звернено на організаційно-ідеологічний напрямок. Це була декада „Родини", „Рік жінки", „Рік дитини", 90-ліття Українського Організаційного Руху. В 1977 році відбувся Ювілейний 50-літній Крає-

вий З'їзд в Саскатуні, до якого приготовлялись відділи почерез директиви Провінційної Екзекутиви.

У 1978 році Провінційна Екзекутива перейшла до Торонта. Відбувся 40-ий З'їзд складових організацій СУС і з тієї нагоди видано нарис того З'їзду. Побільшилось також праці у „Рік дитини", „Рік фізично недомагаючих".

У 1982 році Східня Екзекутива перейшла до Оттави-Монтреалю, з референтками в Торонто і околиці. У той час посилено культурно-освітню працю, а також добродійну, що включає поміч українцям в країнах Европи і Південної Америки. Започатковано провінційні проєкти вишиваних хоругов.

В 1984 році відзначено 100-ліття українського жіночого руху. З тієї нагоди видано брошурою реферат і монтаж поезій.

В цьому році ми відзначуємо 50-літній Ювілей Провінційної Екзекутиви на Сході Канади. Протягом півстоліття організаційної праці, від 1934-1984 р.р. у проводі були голови, які із своїми зарядами внесли для організації свою долю любови, свою величезну працю. Силкувались зберегти наші прекрасні звичаї, вкладали свою енергію на поширення організаційної праці, звертали увагу на школи, на виховання молоді, на зміцнення організацій числово і морально. Ревність та відданість Провінційної Східньої Екзекутиви на протязі 50-літнього існування позначалась великими успіхами в ділянках культурно-національних і церковно-релігійних. Отож рішено зібрати матеріяли доповнити їх, та видати книжечкою коротку історію праці Провінційної Східньої Екзекутиви за 50 років. Зібрані матеріяли творять історичний документ праці.

Нашим великим бажанням є, щоб молодше покоління продовжувало ту працю, яку започаткували наші бабусі і матері, на розвиток українського організованого жіноцтва, та на користь нашого українського народу.

З нагоди нашого золотого ювілею — 50-ліття подружнього життя складаємо дар $25.00 на журнал „Промінь". Бажаємо йому дальших добрих успіхів у рік його 25-ліття.

Анна і Василь Гулевичі, Монтреал

— — — — —

З нагоди Різдва Христового з побажаннями редакції журнала „Промінь" складаю на коляду $20.00.

Анна Козунь, Ніпавин, Саск.

— — — — —

З нагоди Різдва Христового засилаю найкращі желання моїм двом дорогим внучкам Сандрі і Маргареті Погран, які живуть у Торонті. Бажаю їм Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового року.

Анастасія Погранична,
Ніяґара Фалс, Онт.

— — — — —

З нагоди дня уродин Софії Стратійчук, з найкращими побажаннями здоров'я і всього добра замість подарунку засилаю $20.00 на журнал „Промінь", якого вона любить читати.

Вітає **Марія Стратійчук,**
Едмонтон.

З нагоди 25-літнього ювілею журнала „Промінь" засилаємо найщиріші побажання Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції і Читачам журнала, Членкам усіх відділів Союзу та їх родинам і всьому Українському Народові.

Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року — засилають

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської
в Смокі Лейк, Альберта

Єлисавета Рошко, голова
Єлена Палічук, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

усім народним працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
у Мазепі, Саск.

Христос народився!

Д. Маковська, голова
О. Маковська, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого Нового 1985 Року

бажає

Товариство Українців Самостійників

і

Союз Українських Народніх Домів

Ієрархам і Духовенству нашої Церкви, Централі Союзу Українців Самостійників та складовим організаціям ТУС, СУК, СУМК, редакціям: „Промінь", „Вісник", „Український Голос", Дирекціям Інститутів і всьому Українському Народові,

найкращі побажання пересилає

Прот. М. Крищук, голова

Е. Гарасимів, секретар

Найщиріші побажання

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. ПЧІЛКИ НОРТ БЕТЛФОРД, САСК.

Центральній Управі Союзу Українок, Редакції і Читачам журнала „Промінь", Провінційним Екзекутивам, Управам і Членам усіх складових організацій С.У.С., нашому вінційним Екзекутивам, Управам і Членам Союзу і всьому Українському Народові у вільному світі та на Рідних Землях.

Ольга Бицкал, голова

Марія Сохацька, реф. „Променя"

ВІДДІЛ ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ОТТАВА, ОНТ.

Христос Родився!

З нагоди Різдва Христового і Нового Року,

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ВСЬОГО ДОБРА

нашому Духовенству, Централі з її братніми організаціями, всім Відділам, Редакції журнала „Промінь", всьому Українському Народові в Україні і поза її межами.

Л. Подольська, голова

Ірина Мушка, рефер. журналу

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І НАСТУПАЮЧОГО
НОВОГО 1985 РОКУ

вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", Членство по відділах, Владик та все Духовенство нашої Української Православної Церкви і ввесь Український Народ у вільному світі та на Рідних Землях.

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
м. Гамілтон, Онт.

Уляна Криворучко, голова
Галя Українець, секр.

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК В АЛЬБЕРТІ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та НОВИМ РОКОМ

щиро вітає

наших церковних Ієрархів і Духовенство, Центральну Управу Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь" та його Читачів, Членів усіх складових організацій СУС та їхні Родини
і ввесь Український Народ у світі.

Христос Народився! — Славімо Його!

Розалія Фарина, голова
Фівонія Пелех, кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО ТА УСПІШНОГО
1985 НОВОГО РОКУ

засилає

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК В САСКАЧЕВАНІ

Владикам, Президії Консисторії і Духовенству Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Централі Союзу Українок Канади, Редакції „Променя", Членкам Союзу та їх Родинам
і всьому Українському Народові по всьому світі

Христос Раждається! Славіте Його!

К. Волощук, голова
Д. Маковська, референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Блаженнішому Митрополитові АНДРЕЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членкам проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх Родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Христос народився — Славімо Його!

Джеральдін Наконечна, голова

Леся Івасюк, кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ ТАНДЕР БЕЙ, ОНТ.

Вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь" і його Читачів, Провінційні Управи і Членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

О. Михайлишин, голова

М. Пресунька, рефер. „Променя"

З нагоди Різдва Христового і Нового 1985 Року

Дирекція і Адміністрація

Українського Товариства Взаємної Помочі

у Канаді

при 235 МкҐреґор вул., Ман.

Товариство різного роду життєвої асекурації.

бажають

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ІХ РОДИНАМ ПО ВСІЙ КАНАДІ
КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І ДОБРИХ УСПІХІВ
у 1985 році.

ДИРЕКЦІЯ:

Сергій Радчук — Президент
Орест Левицький — Заст. През.
Петро Данилюк — Секретар
Богдан Бабинець — Скарбник
Борис Саламон — Фін. Секретар

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

п-ні Галина Бабинець
Іларіон Карп'як

ДИРЕКТОРИ ПРОВІНЦІЙ:

Дмитро Окос — Б.К.
Отто Єринюк — Альберта
Орест Пасека — Саск.
Мирослав Буґера — Манітоба
Володимир Паньків — Онтаріо
Володимир Зимовець — Квебек

АДМІНІСТРАЦІЯ:

Леонтина Радчук — управителька
Орися Буґера — секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

при Соборі Св. Покрови у Вінніпегу

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції „Променя", Парохові всеч. о. С. Семотюкові і його Родині, Членам громади, їх Родинам та всьому Українському Народові.

Віра Ковальчук,
голова

Василина Кутна,
секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ТРАНСКОНІ, МАН.

Вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", провінційні Управи і Членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Добр. Г. Тетеренко,
голова

С. Собкович,
секр.

З нагоди Різдва Христового і Нового Року,

ЩИРО ВІТАЄМО:

Блаженнішого Митрополита Андрея,
Високопреосвященнішого Архиєпископа Василія,
Головну Управу С.У.С., Всеканадську Екзекутиву С.У.К.
та все Членство Союзу Українок Канади.

Христос Раждається! Славіте Його!

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ВІНДЗОР, ОНТ.

Аделя Мілько,
голова відділу

добр. Марія Шадурська,
кор. секретарка

Найщиріші побажання

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Церковним Ієрархам, Всечесному Духовенству і Проводові Української Православної Церкви, Централі складових організацій СУС та всьому Членству з їх Родинами, Прихильникам ТУС, СУК, СУМК, СУНД; Музеям, Інститутам і Колегії Св. Андрея, пресі: „Промінь", „Вісник" і „Український Голос" та всьому Українському Народові в Україні та вільному світі.

Христос Раждається! — Славімо Його!

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В БРЕДОН, МАН.

Марія Халанчук, голова

Мірта Друль, секретарка

З нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, Провінційні Екзекутиви, Редакцію журнала „Промінь", Членство по відділах і їхні Родини та бажаємо їм ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
в ЧИЛИВЕК, Б. К.

Настуня Марчук, голова

Марія Савіцька, секретарка

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В СУРРЕЙ, Б. К.

Редакції „Променя", Центральній Управі Союзу Українок Канади, всім Відділам, їх Членкам з Родинами.

ВЕСЕЛО СВЯТКУЙТЕ!
ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Анна Совбул, голова

Марія Боднарчук, референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ДАВФИНІ, МАН.

Вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", Провінційні Екзекутиви і Членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Маргарета Маюк, голова — **Марія Білоус,** реф.

Найщиріші побажання

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові Української Греко-Православної Церкви в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом Андреєм, Духовенству, Проводам і Членам складових організацій СУС, Централі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, Редакції „Промінь", Членкам Союзу й їх Родинам та всьому Українському Народові

засилають

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛЛУ С.У.К.
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ У ВАНКУВЕРІ

Христос Народився! — Славімо Його!

Амілія Чуйко, голова — **Олена Дзюбенко,** кореспондентка-секретарка

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
й ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
в Ріджайні, Саск.

Проводові Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на чолі з Блаженнішим Митрополитом Андреєм, нашому Духовенству, всім проводам і Членству організації Союзу Українців Самостійників, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, Редакції „Променя", всім членкам нашого Союзу й їх родинам та всьому Українському Народові.

Христос Рождається! Славімо Його!

Фіялка Губик — голова — **Добр. Анна Заліщук — кор. секр.**

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові У.Г.П.Ц. в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом Андреєм, всьому нашому Духовенству, Централі СУС і Членству його складових організацій, Централі С.У.К. та її Членству по відділах, Редакції „Промінь" і всьому Українському Народові у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос народився — Хвалімо Його!

Орися Сушко,
голова

Анна Грицик,
кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ВІДДІЛУ СОФІЇ РУСОВОЇ
В ЛОНҐ БРЕНЧ, ОНТ.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції „Променя", Провінційним Екзекутивам, Членкам всіх відділів і їх Родинам і всьому Українському Народові по цілому світі.

Христос Раждається!

Н. Данкович,
голова

К. Чорна,
секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
В ЙОРКТОНІ, САСК.

Блаженнішому Митрополитові АНДРЕЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, Членкам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! — СЛАВІМО ЙОГО!

Наталя Гишка,
голова

Добр. М. Гнатів,
секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ БЕРНАБІ, Б. К.

Центральний Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, Редакції журнала „Промінь", всім Членкам по відділах та їх Родинам.

Христос Родився!

Павліна Чернівчан, голова
Павліна Фонсига, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. СВЯТОЇ КНЯГИНІ ОЛЬГИ У ВЕРНОН, Б. К.

Центральній Управі Союзу Українок, Редакції журнала „Промінь" і його Читачам, усьому нашому Членству та всьому Українському Народові.

Ліна Кучер, голова
Настасія Микитюк, рефер. „Променя"

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА Б. К.

сердечно вітає
зі світлим Святом
РІЗДВА ХРИСТОВОГО

всіх Членок Союзу та його Провід, Єпископат, Духовенство і вірних Української Православної Церкви та ввесь Український Народ.

Христос Рождається! — Славімо Його!

За Провінційну Екзекутиву:

Люба Кут, голова
Вікторія Пукіш, цекретарка

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. Д-Р САВЕЛІЇ СТЕЧИШИН У КЕЛОВНА, Б. К.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

засилає

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, Членству Відділів, Редакції „Промінь" і всьому Українському Народові у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос Народився! — Славімо Його!

Марія Мельничук, голова
Ярослава Сорочинська, секретарка

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
при Катедрі Пресвятої Тройці
в Вінніпегу

Центральній Управі Союзу, Редакції й Читачам журнала „Промінь", Членкам усіх відділів та їх Родинам і всьому Українському Народові.

П. Ігнаш, голова — **Г. Коваль,** секр.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого
Нового 1985 Року

засилає

МАНІТОБСЬКА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і Духовенству, Редакції журнала „Промінь" та його Читачам, Членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх Родинам і всьому Українському Народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

С. Бейзик, голова — **В. Мулик-Луцик** кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
РОБЛИН, МАН.

Блаженнішому Митрополитові АНДРЕЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, Членкам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх Родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Христос Народився! — Славімо Його!

Джил Данилюк, голова — **добр. О. Демчук** секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

всім своїм Рідним, Приятелям і всім Громадським Працівникам

Христос Родився! — Славімо Його!

Єлена Коваль
Калґари, Алта.

Христос Народився! — Славімо Його!

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ У ВАКАВ, САСК.

Централі Союзу Українок, Редакції журнала „Промінь", Провінційним Екзекутивам і Членству по Відділах з їх Родинами.

Розалія Луцюк, голова
Олена Шевчук, реф. „Променя"

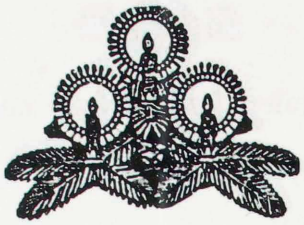

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

ВІДДІЛ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ В ТАНДЕР БЕЙ, ОНТ.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції „Промінь", всім Членкам та всьому Українському Народові.

Христос Родився!

А. Мирфі, голова
О. Новак, секр.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ТУ ГИЛС, АЛЬБЕРТА

з а с и л а є

СВЯТОЧНИЙ ПРИВІТ

всьому Членству Союзу Українок, їх Родинам, Централі, Редакції „Променя", всьому Українському Народові *радісного РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ*

Єлисавета Рибак, голова
Ольга Качмар, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ У КАДЕТ І ЕЙЛШЕМ, САСК.

Всеч. Духовенству Української Греко-Православної Церкви, Централі Союзу Українок Канади і його Членству, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у світі і в Україні.

Христос Народився!

Марія Рудей, голова
Зеня Звоздецька, секр.

З нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і наступного НОВОГО 1985 РОКУ

вітаємо

Редакцію журнала „Промінь", Централю Союзу Українок Канади, Членство по відділах і ввесь Український Народ у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос Родився! — Славімо!

ВІДДІЛ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ
НИПАВИН, САСК.

Марія Косован, голова
Оксана Мохорук, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм Клієнтам і Приятелям

PARK PLAZA RESTAURANT
Broadway Park Plaza

YORKTON, SASK.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ В САСКАТУНІ

вітають

Блаж. Митрополита Андрея, Єпископат і Духовенство УГПЦК, Центральні Управи складових організацій СУС, Членство Союзу Українок Канади, Редакцію „Променя" і весь Український Народ в Україні й у світі:

Христос Народився! — Славімо Його!

Марія Воронюк, голова
Марія Дорош, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм Клієнтам і Приятелям

MUTUAL LIFE OF CANADA

MICHAEL RUSNAK — 782-2514
YOUR MUTUAL LIFE REPRESENTATIVE

83 Victor Place
Yorkton, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажають

всім своїм Клієнтам і Приятелям і всьому Українському Народові

PARKLAND INSURANCE & REALTY
M. B. Trofanenko & W. G. Gregory

Phone 783-4498

YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм Покупцям і Приятелям

YORKTON CARPET LAND LTD.

20 AGRIL STREET
YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм Клієнтам, українському Громадянству Йорктону й околиці та всьому Українському Народові

CLAIMS CANADA PROCYSHYN ADJUSTMENT

29—2nd Ave. N., Yorkton, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм Клієнтам і Приятелям

CHRISTIE - HILL Funeral Chapel

22 - 5th Ave., N., Yorkton, Sask.

Allan Hill
Director

Phone (306)
782-2312

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм Пацієнтам і Приятелям

DR. B. W. TRISCHUK

DENTAL SURGEON

520-C Broadway Park Plaza
Telephone 782-3555

YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм Клієнтам, українському Громадянству Йорктону й околиці та всьому Українському Народові

KENNETH W. WASYLYSHEN,
B.S.A., L.L.B.
(Also of the Bar of Alberta and Manitoba)
BARRISTER AND SOLICITOR

44 Broadway East
P.O. Box 1475
Yorkton, Sask.
S3N 0K7 Teel. (306) 782-5588

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

засилає

ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ
і ПРИЯТЕЛЯМ

BAILEY'S FUNERAL HOME LTD.

"The Chapel on the Corner"

W. Allan Bailey
Phone 783-7552

Fifth Ave. at Smith St.
YORKTON, SASK.

BRANCH CHAPEL: ITUNA, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всім своїм Клієнтам і Приятелям

RUSNAK, BALACKO & KACHUR

BARRISTERS, SOLICITORS

NOTARIES PUBLIC

1 Broadway E. Yorkton, Sask. S3N 0K4

P W-43 OCT 85
HAWRYSH MRS K
11130-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A1

ISSN 0380-2140

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ .25
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки Українки, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	.10
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня народження Лесі Українки	2.00
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!" — Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	3.00
Програма для садочків, С. Магус	3.00
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	3.00
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	1.00
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	10.00
50-річчя здобуття громадських прав укр. жінки, Г. Янішевська	.75
Статут Союзу Українок Канади	.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.00
Українські коляди, С. Яременко	.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	2.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	5.00
Я вернуся, О. Крамар	.50
Симон Петлюра, Український Вільний Університет	13.25
Ходить сон коло вікон, Рада Української Школи	2.00
На пошану Лесі Українки	8.00
Чверть століття (м'яка обкладинка), Н. Когуська	3.00
Чверть століття (тверда обкладинка), Н. Когуська	5.00
Дивись, слухай, говори, С. Василишин К1 і К2 — К3	2.50 3.00
Золотий черевичок, Прот. С. П. Симчич	3.50
На пошану Лесі Українки (збірник), Б. Стебельський	8.00
Релігійні пісні для дітей й молоді, Петро Пауш	3.00
Канадіяна, Союз	12.00
Писанка, Головний Музей	7.00
Великдень, Ф. Пелех	7.00
Канадська Спадщина, О. Войценко	.50
Сувенір, наключник, зелений, червоний синій	.50
Українське вишиття — взори і стіби, Союз	12.00
Пісні мого серця, Дарія Могилянка	5.00
Думки летять на Україну, Дарія Могилянка	5.00
Як ваші діти ростуть — чому не подбати про добру денну опіку	.25
Прапори (нові)	25.00
Портрет Лесі Українки	2.00
Картки на листи з ковертами, з смолоскипом (12)	2.00
Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, кленовий листок	1.00
Смолоскип — відзнака Союзу Українок Канади	17.00
Срібні ложечки з смолоскипом	12.00
Грамоти — 25-ліття (1.50), 50-ліття (2.75), досягнення (2.00)	
Серветки (доз.) 12	1.25
Свята Православної Церкви — прот. д-р І. Стус	6.00

ДОДАЙТЕ 15% НА ОПЛАТУ ПОШТИ!
А 5% ПРОВІНЦІЙНИЙ ПОДАТОК!

ПИШІТЬ ДО:

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East,
SASKATOON, SASKATCHEWAN
S7K 0L1

НОВА ДВОМОВНА КНИЖКА

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Прот. д-р Іван Стус

Переклад на англійську мову — Л. Фарини Бриджес

Вже вийшла з друку і продається давно очікувана двомовна книжка **„Свята Православної Церкви"** необхідна для кожної української родини.

Наші релігійні свята дуже близько пов'язані з побутом, звичаями, традиціями в родині. Автор оповідає про 32 релігійних свят у році дуже цікаво, мова щира, а для тих, що не володіють рідною мовою, той самий зміст англійською мовою.

Цю працю видав Союз Українок Канади з Фундації ім. Наталі Кобринської. Ціна книжки з пересилкою $6.50. Замовляти на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
#612 24th St. East
Saskatoon, Sask. S7K 0L1